

یک‌شنبه ۱۱ آبان ۱۴۰۴ | ۱۱ جمادی‌الاول ۱۴۴۷

گزارش یک مهساگریندی

تنها که پیش قاضی بروی، راضی برمی‌گدی! وقتی صحبت‌های هر دو طرف را می‌شنویم، هر کدام دلایل منطقی خود را دارند، اما وقتی این دلایل کنار هم قرار می‌گیرند، سوالاتی جدی پیش می‌آید، اینکه آیا در این جنگ قدرت، دنبال منفعت خودشان هستند یا سنگ مردم را به سینه می‌زنند؟
شهرداری سال‌هاست در زمینه حریم شهر فعالیت کرده، هر چند نمی‌توان به آن نمره صد داد، اما نمی‌توان کارهایش را هم نادیده گرفت. دولت هم شاید می‌خواهد مسئولیت‌های خود را با مصوبه جدید برای حریم تهران، کم کند یا محدودیتی برای شهرداری‌ها بگذارد، اما حقیقت نگران‌کننده‌ای وجود دارد، اینکه دو قطب بزرگ و قدرتمند یک شهر، یعنی شهرداری و استانداری، رسماً با هم درگیر شده‌اند. بدون شک، در شهری مثل تهران، این درگیری نه تنها مفید نیست، بلکه تبعات منفی گسترده‌ای دارد!

■ ■ ■

شاید تنها کسی که می‌تواند این غائله را خاتمه دهد، صادرکننده مصوبه باشد، یعنی «شورای عالی معماری و شهرسازی کشور»؛ شورایی که بدون توجه طرفین، مصوبه‌ای صادر کرده‌است. حال اگر این مصوبه، ضمانت اجرایی دارد، طرفین دعوا، باید پشت در اتاق صادرکننده آن به حل مشکل بپردازند، نه اینکه جنگ قدرت در شهر و رسانه‌ها ادامه پیدا کند.

اما سؤال اصلی هنوز پابرجاست، اینکه جنگ بر سر چیست؟ حریم تهران یا منافع شخصی؟ خدمت به مردم است یا چیز دیگری؟ این مشکل قدیمی تنها زمانی قابل حل است که همه مسئولان دست به دست هم دهند و تعامل واقعی برقرار شود. در غیر این صورت، نه تنها اوضاع بهبود نمی‌یابد، بلکه روند بی‌ضابطه و آشفتگی‌ها عمیق‌تر و گسترده‌تر از همیشه خواهد شد.

■ **معمتدیان: ساخت‌وساز در حریم تهران منوط به مجوز استانداری است**

به تازگی استاندار تهران از تعیین نقش نظارتی جدید برای استانداری در مدیریت حریم پایتخت خبر داد و گفت بر اساس مصوبه اخیر شورای عالی معماری و شهرسازی کشور، صدور هر گونه مجوز ساخت‌وساز در این محدوده تنها با تأیید و هماهنگی استانداری انجام خواهد شد.

محمدصالح معتمدیان در تشریح جزئیات این مصوبه اظهار کرد: «در سال‌های گذشته به‌دلیل رهاشدگی حریم تهران، ساخت‌وسازهای غیرمجاز و سوداگرانه متعدّد شکل گرفت که بعضاً با مجوزهای غیرقانونی برخی شهرداری‌ها همراه بود. مصوبه جدید، این وضعیت را سامان می‌دهد و با ایجاد سازوکار نظارتی تازه، مانع از تداوم این روند خواهد شد.»

به گفته‌او، برای نخستین‌بار حریم شهر تهران به صورت رسمی و دقیق مشخص شده و بر اساس ضوابط جدید، شهرداری تهران مکلف است از هر گونه ساخت‌وساز غیرمجاز در این محدوده جلوگیری کند. معتمدیان افزود: «صدور هر گونه مجوز در حریم باید پس از بررسی بر کار گروه زیربنایی، تأیید استانداری و تصویب نهایی در شورای برنامه‌ریزی استان صورت گیرد.» این یعنی هنوز باید کارهای اجرایی به دست شهرداری انجام شود، اما نظارت و صدور مجوزها، برعهده استانداری است.

استاندار تهران همچنین از اجرای طرحی برای رصد آنلاین تغییرات کالبدی حریم خبر داد: «با همکاری سازمان جغرافیایی کشور و بهره‌گیری از فناوری‌های ماهواره‌ای، تغییرات سطح زمین در محدوده و حریم تهران بصورت لحظه‌ای پایش می‌شود. زیرساخت این سامانه فراهم شده و با اتصال آن به شهرداری‌ها و سایر دستگاه‌های مسئول، امکان نظارت مستمر و برخط فراهم خواهد شد.»

گزارش ۲ محیا سینی

هفته پافند غیر عامل فرستی برای افزایش تاب‌آوری شهری و آمادگی شهروندان و نیروهای امدادی است. هفته‌ای که آماده‌سازی برای مخاطرات فقط به تجهیزات محدود نمی‌شود، بلکه آموزش، هماهنگی و اطلاع‌رسانی مؤثر، ستون اصلی تاب‌آوری جامعه است. ■ ■ ■

عیسی نعلبندی، رئیس اداره مدیریت بحران و پافند غیر عامل منطقه ۱۴، از اقدامات گسترده این منطقه در هفته پافند غیر عامل خبر داد و به «جوان» گفت: «اولین اقدام مهم منطقه معرفی زمین مناسب جهت احداث پایگاه مدیریت بحران ناحیه شش است، چراکه این ناحیه، فاقد پایگاه بود که با دستور شهردار منطقه، یک زمین، در کنار ایستگاه در حال ساخت آتش نشانی معرفی شد تا با محوریت سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران در دستور کار این قرار گیرد.»

نعلبندی با اشاره به برگزاری کارگاه آموزشی ویژه پرسنل در این هفته گفت: «یکی دیگر از اقدامات برگزاری کارگاه آموزشی با حضور مربیان هزمت

جامعه سرویس اجتماعی ۶۰۹۸۵۲۳

حریم تهران با جنگ قدرت حرام می‌شود

سخنگوی شهرداری تهران در گفت‌وگو با «جوان»:

اگر حریم بدون نظارت مستقیم شهرداری اداره شود، شاهد مهاجرت بی‌رویه، ساخت‌وسازهای ناهمگون و فشار بر زیرساخت‌ها خواهیم بود
این روند می‌تواند به تخریب منابع طبیعی، تشدید زمین‌خواری و انتقال معضلات زیست‌محیطی و ترافیکی به درون شهر منجر شود

چون شمیرانات و شهری تأکید دارد، بر همین اساس،

هر گونه تغییر در حریم باید در چارچوب محدوده‌های سیاسی و با لحاظ ملاحظات فرهنگی و تاریخی این مناطق انجام شود.»

او با اشاره به اینکه شهرداری تهران مدتی است ادعای مدیریت بر ده‌هزارو ۹۱۸ کیلومتر مربع از حریم را مطرح کرده، افزود: «این ادعا بر مبنای طرح جامع حریم تهران است که از سال ۱۳۸۶ تصویب شده، اما هرگز به مرحله اجرا نرسیده‌است. اجرای آن منوط به اصلاحات تقسیماتی در سطح استان بود؛ اصلاحاتی که به‌دلیل تبعیض سیاسی و امنیتی هیچ‌گاه از سوی وزارت کشور محقق نشد. بنابراین، شهرداری نمی‌تواند به استناد طرحی که قابلیت اجرایی نیافته، مدعی مدیریت بر آن باشد.»

محمد خانی: در نظامات اداری، بالاترین مرجع قانون، مصوبه مجلس شورای اسلامی است. اگر استاندار ایده یا برنامه‌ای برای مدیریت برای این مناطق دارد، می‌بایست نسبت به اخذ مصوبه و طی روند قانونی از طریق مجلس شورای اسلامی اقدام کند. بدیهی است تا زمان تصویب قانون جدید و ابلاغ مجلس شورای اسلامی، ملاک عمل نهادهای تهران برای مدیریت همان مصوبه سال ۱۳۵۲ است.»

او در ادامه با انتقاد از وزارت کشور، استانداری تهران و وزارت راه و شهرسازی گفت: «کسانی که چنین مصوبه‌ای را اعلام کردند از سب‌بی‌اطلاعی این کار را انجام داده‌اند. این اقدام خطای بزرگی است و ما تاکنون موضوع را به مجلس ارجاع نداده‌ایم. ادامه این مسیر باعث گسترش حاشیه‌نشینی، اتصال حریم به محدوده تهران و بروز مشکلات فرهنگی، اقتصادی و امنیتی خواهد شد. در نهایت نیز فساد در این مناطق افزایش پیدای می‌کند.»

زاکانی افزود: «در دولت، مصوبه‌ای وجود دارد که مقرر کرده بود در این‌باره با وزیر کشور و وزیر راه و شهرسازی جلسه‌ای برای جمع‌بندی نهایی بر گزار کنیم. حتی رئیس‌جمهور نیز درباره حریم تهران دستور صریحی صادر کردند، اما متأسفانه اقدام اخیر خلاف دستور رئیس‌جمهور و مصوبه دولت است. هر تصمیمی غیر از قانون، از اساس باطل است.»

■ **حریم تهران، میدان رقابت مدیریتی نیست**
در ادامه مناقشه میان شهرداری و استانداری تهران بر سر حدود اختیارات در حریم پایتخت، زهرا احمدی، مشاور استاندار تهران در امور حریم و محدوده‌های شهری، با تأکید بر قانونی‌بودن اقدامات اخیر استانداری گفت: «شهرداری تهران به قانون سال ۱۳۵۲ استناد می‌کند، اما باید توجه داشت که در سال ۱۳۷۲ تصهره‌ای به ماده ۹۹ قانون شهرداری‌ها افزوده شد که بر حفظ هویت فرهنگی و تاریخی شهرستان‌هایی

احمدی به پیشینه موضوع نیز اشاره کرد: «پیش از ورود استانداری، همواره گفته می‌شد که تهران حریم مشخصی ندارد. اما در مرداد ۱۴۰۴ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران به عنوان مرجع قانونی بالادستی، ابلاغیه‌ای صادر و حریم تهران را به‌صورت رسمی تعیین کرد. این حریم در محدوده شهرستان تهران تعریف‌شده و بخش‌هایی از ری و شمیرانات را نیز دربر می‌گیرد. بنابراین، این مصوبه اکنون وجهت قانونی دارد و مرجعیت آن انکار‌ناپذیر است.»

مشاور استاندار تهران با رد ادعاهای اخیر شهرداری مبنی بر «کاهش حوزه نفوذ»، تصریح کرد: «آنچه شهرداری به آن استناد می‌کند، ابلاغیه‌ای است از استاندار پیشکین در سال ۱۴۰۲ که بدون مبنای قانونی، مدیریت حریم را به شهرداری تفویض کرده‌بود. این تفویض اختیبار، به‌دلیل انجام‌نشدن اصلاحات تقسیماتی، هیچ‌گونه اعتبار حقوقی نداشت و از ابتدا اشتباه بود. حتی که آن زمان داده شد، مبنای قانونی نداشت و امروز صرفاً در حال بازگرداندن امور به مسیر درست قانونی هستیم.»

او درباره انتقاد برخی اعضای شورای شهر و سخنگوی شهرداری نیز گفت: «هی‌توانیم اجازه دهیم شهرداری تهران در شهرستان‌هایی مانند قدس یا سایر مناطق استان هر گونه اقدامی انجام دهد. خط سیاسی، خط حاکمیت است و رعایت آن وظیفه همه دستگاه‌هاست. تمام تخلفات ساخت‌وساز و تخریب‌های صورت گرفته در باغات و عرصه‌های طبیعی حریم، در دوره‌ای رخ داده که مدیریت در دست خود شهرداری بوده‌است.»

احمدی با تأکید بر اینکه در حال حاضر نظارت دقیق و برخط بر حریم در جریان است، خاطر نشان کرد: «هیچ ساخت‌وساز یا تغییر غیرقانونی بدون اطلاع دستگاه‌های ذی‌ربط امکان‌پذیر نیست. اطلاعات مربوط به وضعیت ساخت‌وسازها و تغییرات اراضی نیز پس از تکمیل، به‌صورت شفاف در اختیار رسانه‌ها قرار خواهد گرفت.»

او در پایان با انتقاد از تبدیل‌شدن موضوع حریم به جدال سیاسی گفت: «حریم، مسئله‌ای کاملاً فنی، تخصصی و حاکمیتی است. این بحث نباید به میدان رقابت مدیریتی یا تظلّم خواهی‌های بی‌مورد کشیده شود. حدود ۱۸ سال است که حریم تهران به‌شکل غیرقانونی و بی‌ضابطه مدیریت می‌شده‌است.

روزنامه جوان | شماره ۷۴۴۰

دوگانگی شهرداری و استانداری، مشکل‌زا شده‌است

اما پیشتر ساخت‌وسازهای غیرمجاز در کجا انجام شده‌است؟ عبدالمطهر محمدخانی، سخنگوی شهرداری تهران، با اشاره به آخرین وضعیت ساخت‌وسازهای غیرمجاز در محدوده حریم پایتخت به «جوان» گفت: «از ابتدای سال جاری تاکنون ۱۷۰۱ مورد ساخت‌وساز غیرمجاز در حریم تهران شناسایی شده که حدود ۷۹ درصد آن در مناطق ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۲ متمرکز است. از این میان، ۵۰۶ مورد به استناد تبصره ذیل ماده ۲ قانون نظارت رفع اثر شده و ۵۶۵ مورد همچنان با تکلیف مانده است. تقریباً تمام موارد رفع اثر نشده در منطقه ۲۰ قرار دارند که به‌دلیل ابلاغ استانداری، فعلاً اقدام اجرایی در آن متوقف مانده‌است.»

او با اشاره به جایگاه قانونی موضوع حریم پایتخت توضیح داد: «بر اساس قانون نظارت بر گسترش شهرها مصوب سال ۱۳۵۲ (ماده ۲)، شهرداری‌ها موظفند در محدوده حریم شهر از هر گونه ساخت‌وساز غیرمجاز جلوگیری کرده و در صورت وقوع تخلف، نسبت به توقف عملیات و حتی تخریب بناهای غیرقانونی اقدام کنند. هدف از این قانون، جلوگیری از گسترش بی‌رویه شهرها و حفظ اراضی پرمبوری برای توسعه اصولی شهری است.» محمدخانی با اشاره به جایگاه مصوبات قانونی در نظام اداری کشور تصریح کرد: «در نظامات اداری، بالاترین مرجع قانون، مصوبه مجلس شورای اسلامی است. اگر استاندار ایده یا برنامه جدیدی برای مدیریت حریم پایتخت دارد، می‌بایست نسبت به اخذ مصوبه و طی روند قانونی از طریق مجلس شورای اسلامی اقدام کنند. بدیهی است تا زمان تصویب قانون جدید و ابلاغ مجلس شورای اسلامی، ملاک عمل نهادهای تهران برای مدیریت همان مصوبه سال ۱۳۵۲ است.»

او ادامه داد: «با وجود صراحت این قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی آن، در سال‌های اخیر دوگانگی میان ششوراء، شهرداری و استانداری در نحوه اعمال نظارت بر حریم، مشکلات متعددی ایجاد کرده که مدیریت واحد باعث شده برخی ساخت‌وسازهای غیرمجاز به‌دلیل تداخل اختیارات نهادهای بدون برخوردی بمانند.»

به گفته سخنگوی شهرداری تهران، تداوم این وضعیت زمینه سوءاستفاده برخی افراد و تبعیضات بی‌رویه ساخت‌وسازهای غیرقانونی را فراهم کرده‌است. او هشدار داد: «اگر حریم بدون نظارت مستقیم شهرداری اداره شود، شاهد مهاجرت بی‌رویه، ساخت‌وسازهای ناهمگون و فشار بر زیرساخت‌ها خواهیم بود. این روند می‌تواند به تخریب منابع طبیعی، تشدید زمین‌خواری و انتقال معضلات زیست‌محیطی و ترافیکی به درون شهر منجر شود.»

محمدخانی در پایان تأکید کرد که «داره حریم پایتخت باید به صورت یکپارچه و با نظارت مستقیم شهرداری انجام شود تا از تعارض‌های قانونی و اجرایی جلوگیری شود. توسعه تهران در مسیر اصولی ادامه یابد.»

به گزارش «جوان»، باید تصمیمات درست گرفته‌شود و مردم و شهر از آن بهره‌مند شوند، نه اینکه قربانی اختلافات مدیریتی باشند. مسیر پیش‌رو، تنها شفافیت کامل و تعامل واقعی ممکن است. راهی که بدون آن، تهران را درگیر ساخت‌وسازهای غیرمجاز، بی‌ضابطگی و تبعات محیط‌زیستی و اجتماعی می‌کند. در این میان، صدور مصوبات قانونی و نظارت مستمر، ابزار اصلی برای پایان دادن به این نزاع است و مسئولان باید به جای جنگ رسانه‌ای، دست به دست هم بدهند و پشت در اتاق‌های قانونی برای حل مشکل جمع شوند. بدون شک حریم تهران، میراث نسل‌های آینده‌است، بنابراین محافظت از آن نه یک گزینه، بلکه یک ضرورت ملی و حرفه‌ای است که باید بدان توجه شود.

گزارش ۲ رضا علیپور

از استعمار فرهنگی هالووین تا چهره واقعی مرگ

«جوان»، در گزارشی ضمن بررسی ریشه‌های فرهنگی و اقتصادی هالووین، نمایش هالووین واقعی را مورد اشاره قرار داده‌است

جمعه گذشته شب هالووین بود. هالووین ریشه در سامن‌های قوم سلست دارد که بیش از ۲ هزار سال پیش در ایرلند و انگلستان بر گزار می‌شد؛ در این آیین مردم برای گرامیداشت پایان فصل برداشت در آتشکده‌ها آتش‌افروزی می‌کردند و طی یک باور خرافی با پوشیدن نقاب و لباس‌های ترسناک از بازگشت ارواح به جهان واقعی پیشگیری می‌کردند. در قرن هشتم میلادی، کلیسای مسیحی اول نوامبر را «روز همه قدیسان» نامگذاری کرد و شب پیش از آن (All Hallows Eve) گفته شد که بعدها به «هالووین» معروف شد. در قرن نوزدهم میلادی، مهاجران ایرلندی آیین‌های سامن‌ها را به آمریکا بردند و این جشن کم‌کم در قالب یک مناسبت فرهنگی در جامعه آمریکایی ادغام شد. در دهه‌های بعد، فرهنگ پاپ غربی، فیلم‌ها و شبکه‌های تلویزیونی هالیوود ضمن صادرات رسانه‌ای، هالووین را در سراسر اروپا و آسیا ترویج دادند تا جایی که مثلاً ۲۰ میلیون ژاپنی در سال ۲۰۱۵ آن را جشن گرفتند و برآورد اقتصادی ۱۷۰ تا ۲۵۰ میلیون دلار این آیین در ژاپن را به دنبال داشت.

در روند جهانی‌شدن فعلی بسیاری از اندیشمندان هالووین را محصول نفوذ یک‌جانبه فرهنگ غربی و به ویژه آمریکایی می‌دانند که غرب عملاً از طریق مناسبت‌هایی مانند شب هالووین با روز ولنتاین فرهنگ خود را به جوامع دیگر کرده‌است.

■ **استفاده رسانه‌ها و شرکت‌های چندملیتی از هالووین**
شرکت‌های بزرگ و رسانه‌های گروهی هالووین را فرصتی برای بازاریابی و ترغیب به مصرف می‌دانند. به نظر متخصصان بازاریابی، هالووین یک رویداد فرهنگی است که برندها را قادر می‌کند با محتواهای شاد، جذاب، مشتری‌پسند را درگیر کنند. برای مثال، برندهایی مانند مک‌کازمتیک، اماندام و دانکین دونالدس هر سال کمپین‌های تبلیغاتی بزرگی به مناسبت هالووین اجرا می‌کنند.

یک استاد بازاریابی در این خصوص می‌گوید هالووین به برندها اجازه می‌دهد شخصیت معمول خود را کنار بگذارند و با محتواهای بازیگوشانه آزمایش کنند، بدون آنکه هویت اصلی‌شان کم‌رنگ شود. همین مسئله موجب‌شد فروشگاه‌ها و شبکه‌های اجتماعی از اواخر تابستان تبلیغات بر حجم خود را به هالووین اختصاص دهند؛ به گونه‌ای که کالای خاص مثل لباس، لوازم تزئین و انواع خوراکی‌ها به سرعت در وب‌ترین‌ها قرار می‌گیرد. البته در عین حال هم‌زمان با این اقدامات در دانشگاه‌ها و رسانه‌های غربی نیز هشتاد داده شده‌است که هالووین از سوی فرهنگ مصرف‌گرایی غربی به یک جشن کاملاً تجاری تبدیل شده‌است و آیین‌های سنتی و معنوی آن به واسطه این جشن صرف‌فراگرای «glorification of consumerism» به حاشیه رفته‌اند.

هالووین اکنون به یکی از مناسبت‌های میلیارد دلاری تبدیل شده‌است. این رقم شامل هزینه خانواده‌ها برای خوراکی، لباس و تزئینات است. به عنوان نمونه در سال‌های اخیر در ایالات متحده، هالووین حدود ۹۱-۲۹ میلیارد دلار درآمد سالانه برای شهرندان این کشا شده‌زینت داشته‌است. در مورد انگلستان برآوردها حاکی است که هزینه‌های هالووین در سال ۲۰۲۲ حدود ۷۷۶ میلیون پوند بوده‌است و برخی گزارش‌ها رشد بیشتر را به ۵۷۷ میلیون پوندی را برای در سال ۲۰۲۵ پیش‌بینی نیز با تولید فیلم‌های ترسناک در مبنای فضای هالووین شرکت می‌کنند و در سال ۲۰۱۵ که رقمی معادل ۱۷۰ تا ۲۵۰ میلیون دلار تأثیر اقتصادی را در این زمینه به همراه داشته‌است. این اعداد حاکی از سود اقتصادی قابل توجه هالووین است. همچنین صنعت سرگرمی نیز با فروش فیلم‌های ترسناک در مبنای فضای هالووین سالانه فروش‌های چند صد میلیون دلاری را در کنار این مناسبت تجربه می‌کنند.

■ **انتقادات و استعمار فرهنگی غرب**
در مقابل گسترش جهانی هالووین، منتقدان بر جسته فرهنگی آن را نمونه‌ای از استعمار فرهنگی غرب می‌دانند. برخی نویسندگان معتقدند با نفوذ سرمایه‌داری غربی، ماهیت سنتی و معنوی هالووین (به عنوان آیین برداشت محصول) به طور کامل رفته و حالا صرفاً به فرصتی برای سودآوری تبدیل شده‌است. مثلاً یک مقاله دانشجویی می‌نویسد گسترش هالووین با مصرف‌گرایی غربی همراه بود و فرهنگ اصلی آن به حاشیه رفت، غرب این جشن را به بهانه فروش پوشاک، لوازم تزئینی و شیرینی صادره کرد. منتقدان دیگری، افراد و فرهنگ‌گران معتقدند که هالیوود و رسانه‌های غربی با نشان دادن هالووین به عنوان شب وحشت و بازیگوشی باعث شده‌اند مردم دنیا تصویر جدی و تاریخی آن را فراموش کنند. در بسیاری از کشورها نیز این بحث شکل گرفته‌است که بردن عناصر جشن‌های دیگران مثل «روز مردگان» مکزیک داخل شب هالووین بدون درک معنای سنتی آن مصداق تملک فرهنگی است. در برخی جوامع همچون آلمان یا اسپانیا، درصد قابل توجهی از مردم هالووین را نمونه‌ای از نفوذ فرهنگ آمریکایی می‌دانند؛ در نظر برخی‌های اروپایی، نزدیک به نصف آلمانی‌ها گفته‌اند این جشن یک نماد آمریکایی است که فرهنگ محلی را درگروگن می‌کند. یکی از روزنامه‌نگار استرالیایی حتی به صراحت هالووین را «نوعی امپریالیسم فرهنگی آمریکا» نامیده‌اند.

منتقدان همچنین هشدار می‌دهند این شیوه جهانی شدن یک‌سویه ممکن است موجب از بین رفتن درجی‌هویت‌های فرهنگی محلی و مصرف‌گرایی بیش از حد شود.

■ **هالووین واقعی در غزه**
امروز هالووین واقعی در غزه برباست و شب و روزی نیست که صهیونیست‌ها مرگ را با چهره‌های مختلف در این کرانه به چشم و کوچک بزرگ آن نیاورند. آمار رسمی وزارت بهداشت غزه تا ۱۷اکتبر ۲۰۲۵ خبر از شهادت بیش از ۶۷هزارو ۱۷۳ فلسطینی می‌دهد که دست‌کم ۲۰هزارو ۱۷۹ نفر از آنها یعنی چیزی حدود ۳۰درصد شهدا کودک هستند. همچنین در این دو سال بیش از ۱۷۰هزار نفر نیز زخمی شده‌اند.

یونیسف و سازمان‌های امدادی از وضعیت «سل کشی» در غزه سخن می‌گویند و گزارش‌های سازمان ملل از دهها هزار نفر زیر آوار مانده خبر می‌دهند و تخمین می‌زنند دهها هزار جسد هنوز بازاریابی نشده‌است. طبق برآورد بانک جهانی، نابودی فیزیکی زیرساخت‌ها و ساختمان‌ها در حملات صهیونیست‌ها تا ماه فوریه ۲۰۲۵ حدود ۵۵ میلیارد دلار برآورد می‌شود که شامل ویرانی خانه‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس و تأسیسات عمومی است. به‌طوری‌که تا تابستان ۲۰۲۵ بالغ بر ۹۲درصد ساختمان‌های مسکونی غزه آسیب‌دیده یا ویران شده‌اند و می‌توان گفت همه مناطق مسکونی به کلی ویران هستند. در کنار اینها بیش از ۱۲۵ مرکز درمانی شامل ۳۴ بیمارستان تخریب‌شده یا آسیب‌دیده‌اند. دفتر کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، به تازگی حملات نامتناسب و مکرر به غیرنظامیان در غزه را نسل‌کشی بالقوه دانست.

در شرایطی که کودکان بسیاری از گرسنگی و بیماری و آوارگی رنج می‌برند، یونیسف گزارش داده بیش از ۵هزار کودک در غزه در جنگ شهید یا زخمی شده‌اند. در این وضعیت فاجعه‌بار، کودکان غزه که محتاج غذا، آب و امنیت هستند گذاشتن نقاب هالووین غرب بر صورت شاید بتواند به معنای نقاب بی تفاوتی نیز تعبیر شود.